

af de pågældende tjenestemænd, naturligt bør medføre, at der gives dem, der opnår beskæftigelse, en forbedret pensionsmæssig stilling.

Det vil imidlertid ofte afhænge af tilfældige omstændigheder, som for eksempel den pågældendes alder og uddannelse, om der i det enkelte tilfælde er mulighed for at give en ved tjenestemandstolen afskediget tjenestemand beskæftigelse i det offentliges tjeneste. Man finder det derfor rimeligt, at også de afskedigede tjenestemænd, der indenfor en vis frist stiller sig til rådighed for genbeskæftigelse uden at kunne opnå en sådan, får adgang til en tilsvarende pensionsmæssig forbedring.

Man har herved fundet det naturligt at forlange, at den afskedigede tjenestemand stiller sig til rådighed for beskæftigelse i enhver stilling, som det efter hans uddannelse, alder og helbreds-tilstand må anses for rimeligt at placere ham i. Den pågældende bør således ikke kunne kræve, at genansættelse finder sted indenfor den styrelse, fra hvilken han er afskediget. Jeg kan i denne forbindelse henvise til de vanskeligheder, der må antages at være forbundet med genbeskæftigelse af de afskedigede tjenestemænd indenfor visse styrelsesgrene som for eksempel forsvaret og politiet.

Den foreslåede pensionsordning anslås at ville medføre en kapitaliseret merforpligtelse for det offentlige på ca. 6,5 mill. kr., fordelt med ca. 4,1 mill. kr. på staten, 1,1 mill. kr. på folkeskolen og ca. 1,3 mill. kr. på samtlige kommuner.“

Mens alle partiernes ordførere ved lovforslagets 1. behandling i folketinget kunne tiltræde dets afsnit I, rejstes der en række indvendinger mod forslaget afsnit II om pensionsordningen for de ved tjenestemandstolen afskedigede tjenestemænd.

Holger Eriksen (S) fremhævede således, at straffen for de heromhandlede tjenestemænd bestod deri, at de pågældende mistede deres embede, men genansætter man dem, betyder det, at selve straffen og ikke blot dens virkninger ændres, hvilket kunne være betænkeligt. Han kunne tiltræde, at der skulle være visse muligheder for genansættelse, dog ikke i tjenestemandsstilling, men på honorarbasis, og pointerede, at ingen sådanne genantagelser burde komme tjenestemænd eller honoraransatte til skade. Vedrørende adgangen til at opnå en forbedret pensionsstilling for disse tjenestemænd kunne taleren tiltræde, at der åbnedes mulighed for en forbedring for dem, der blev genansat, men han fandt det ikke logisk at give dem, der melder sig til tjeneste, men ikke genansættes, en lignende forbedring. Endelig fremhævede han, at det var tvivlsomt, om det var særlig påkrævet at forhøje grundpensionerne, idet den praktiske virkning heraf i langt de fleste tilfælde ville blive ringe, i hvert tilfælde for pensioner indtil 4 500 kr.